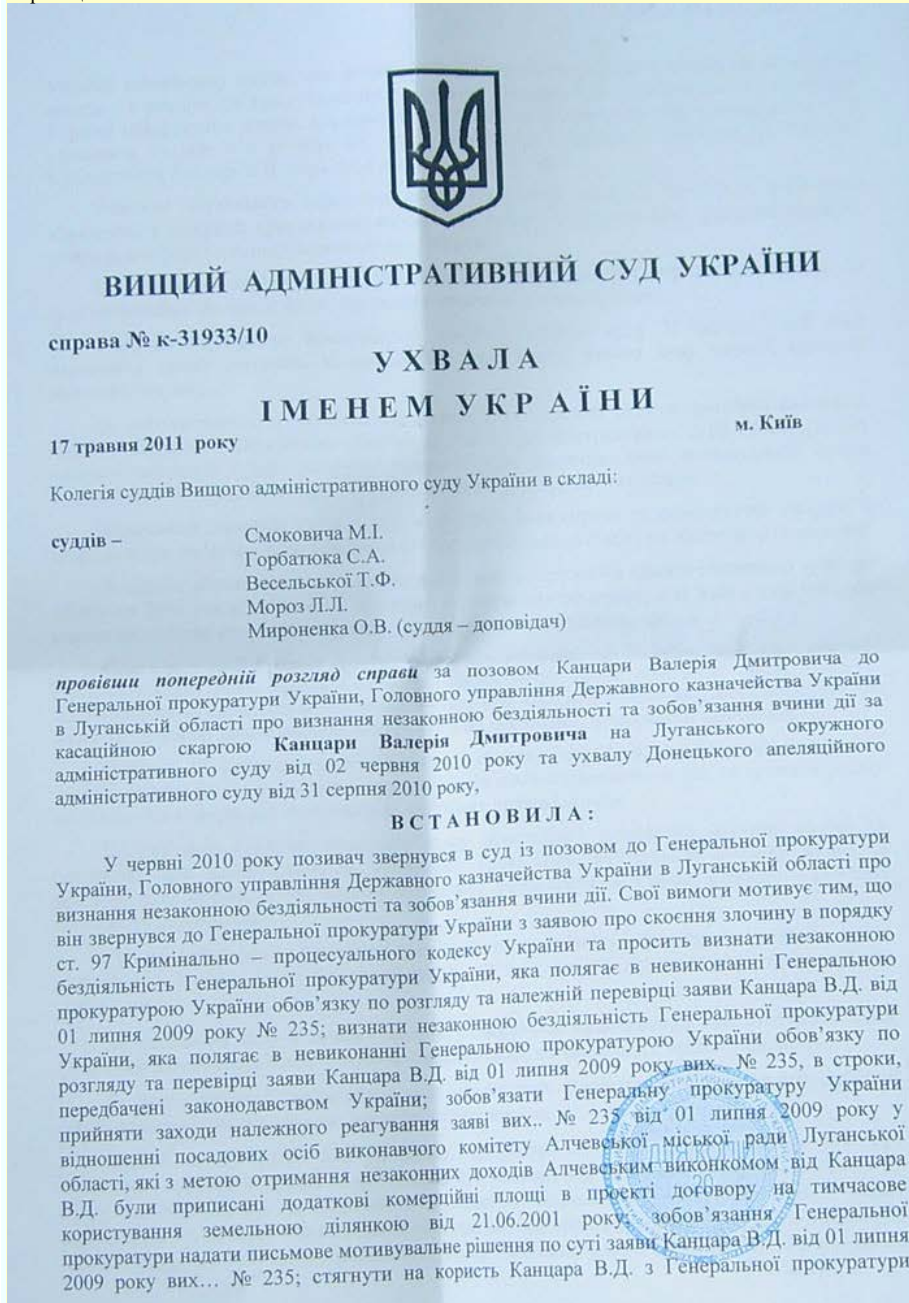

17.05.2011г. Высшим административным судом Украины было вынесено определение, которым кассационная жалоба Заявителя исх.№260-10 от 04.10.2010г. на определение Донецкого апелляционного административного суда была оставлена без изменения.

Страница №1.

Страница №2.

України матеріальну шкоду, яка виникла в наслідок недоотримання доходу за договором оренди – в розмірі 250 грн.; стягнення на користь Канцарі В.Д. з Генеральної прокуратури України матеріальної шкоди, яка виникла внаслідок необхідності сплати Канцарю В.Д. за утримання будівлі – в розмірі 250 грн.; зобов'язати Генеральну прокуратуру України відшкодувати Канцарі В.Д. моральної шкоди в сумі 500 грн.

Ухвалою Луганського окружного адміністративного суду від 02 червня 2010 року відмовлено у відкритті провадження по справі, у зв'язку з тим, що дана справа не підлягає розгляду в порядку адміністративного судочинства.

Не погоджуючись із ухвалою суду першої інстанції, позивач звернувся зі скаргю до суду апеляційної інстанції щодо скасування зазначеного вище рішення.

Ухвалою Донецького апеляційного адміністративного суду 31 серпня 2010 року апеляційну скаргу позивача залишено без задоволення, ухвалу суду першої інстанції залишено без змін.

Не погоджуючись із ухвалою суду першої та ухвалою суду апеляційної інстанції, позивач звернувся із касаційною скаргою до Вищого адміністративного суду України, в якій просить скасувати судові рішення, ухвалити нове рішення, яким задовольнити позов, посиляючись на порушення норм матеріального та процесуального права.

Заслухавши доповідь судді, дослідивши матеріали справи та перевірявши наведені в скарзі доводи, колегія суддів дійшла висновку, що касаційна скарга не підлягає задоволенню.

Зі справи вбачається, що ухвалою Луганського окружного адміністративного суду від 02 червня 2010 рік відмовлено у відкритті провадження по справі, у зв'язку з тим, що дана справа не підлягає розгляду в порядку адміністративного судочинства.

Пунктом 7 ст.3 Кодексу адміністративного судочинства України визначено поняття суб'єкта владних повноважень - орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їхня посадова чи службова особа, інший суб'єкт при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.

Статтею 17 Кодексу адміністративного судочинства України визначено вичерпний перелік спорів, на які поширюється компетенція адміністративних судів, до цього переліку не відносяться спори, що виникають із цивільних правовідносин.

До суб'єктів публічно-правового спору відносяться громадяни (фізичні особи) та організації або інших суб'єктів публічного управління, суб'єктивні публічні права та інтереси яких порушені суб'єктами публічного управління, а з іншої сторони – суб'єкта публічного управління.

Суб'єкт публічного управління є виразником державних і суспільних інтересів, тобто відповідним носієм тільки публічної влади, він має владні повноваження щодо об'єкта управління.

Дії посадових осіб, в даному випадку Генеральної прокуратури, при виконанні ними своїх обов'язків не пов'язані зі сферою управлінської діяльності, а є процесуальними.

Зі змісту позовної заяви вбачається, що позивач зазначає обставини, які не повинні розглядатися в порядку адміністративного судочинства.

Відповідно до ст.97 КПК України, прокурор, слідчий, орган дізнання або суд зобов'язані приймати заяви і повідомлення про вчинені або підготовлювані злочини, в тому числі і в справах, які не підлягають їх віданню. Положення ч. 2 ст. 97 КПК України визначають, що по заяві або повідомленню про злочин прокурор, слідчий, орган дізнання або суддя зобов'язані не пізніше триденного строку прийняти одне з таких рішень: 1) порушити

кримінальну справу; 2) відмовити в порушенні кримінальної справи; 3) направити заяву або повідомлення за належністю.

Ухвалюючи рішення, суд дійшов вірного висновку про те, що позовна заява не підлягає розгляду в порядку адміністративного судочинства, у зв'язку з тим, що вимоги позивача в даному випадку, належать до процесуальної а не до управлінської діяльності відповідача і згідно вимог ст. 109 КАС України правомірно відмовив у відкритті провадження по справі.

З огляду на викладене, ухвала суду першої та ухвала суду апеляційної інстанції відповідають обставинам справи наданим доказам та нормам процесуального права.

Доводи касаційної скарги висновки суду не спростовують.

Підстав для перегляду судового рішення з мотивів, викладених в касаційній скарзі, не вбачається.

За правилами частини 1 статті 224 Кодексу адміністративного судочинства України, якщо суди не допустили порушень норм матеріального і процесуального права при ухваленні оскаржуваних судових рішень, то суд касаційної інстанції залишає касаційну скаргу без задоволення, а судові рішення-без змін.

Керуючись статтями 220-1, 224, 230, 231 КАС України, колегія суддів,-

У Х В А Л И Л А :

Касаційну скаргу **Канцари Валерія Дмитровича** залишити без задоволення, Луганського окружного адміністративного суду від 02 червня 2010 року та ухвалу Донецького апеляційного адміністративного суду від 31 серпня 2010 року залишити без змін.

Ухвала набирає законної сили через п'ять днів після направлення її копій особам, які беруть участь у справі.

Судді:

підписи

Згідно з оригіналом

Провідний спеціаліст

Рахальський А.В.

Копія верна

Канцара В.Д.